

bragt og saaledes som det nu foreligger, har jeg i det Væsentlige ikke nogen reel Betænkelighed ved Samme. Grundet at der ellers skulde gjøres Forandringer i Samme, kunde der vel være et Par Punkter, hvori ogsaa jeg kunde ønske Forandringer vedtagne, men jeg fremt det høie Thing maatte mene at kunne Nitte sig til Lovforslaget, som det foreligger, vil jeg heller ikke finde Anledning til at forenaae Forandringer i det. Det væsentligste Nye i Samme og det, som maaskee nærmest nødvendiggjør Lovgivningsmagtens Indskriden, naar Sagen skal ordnes, som nu her forenaaet er navnlig den Forpligtelse, den ved § 2 lægges paa Lægerne til at foretage Eighn indenfor 1/4 Meils Afstand fra deres Bopæl. Jeg tror, at det er af saamegen Interesse for det Offentlige, at Eighn i saa stort et Omfang som muligt foretages af Læger, at jeg for mit Vedkommende ikke har fundet nogen Betænkelighed ved at tiltræde en saadan Forholdsregel. Skøndt den ganske vist ikke er uden Betydning, navnlig naar henføres til den ringe Betaling, der er tilfikkret Lægerne for deslige Forretninger.

Tobiesen: Jeg kan ikke sige Andet end at det er mig meget klart at denne Sag har været Gjenstand for den Behandling, som den har modtaget i Folkethinget, og at det under Samme omhandlede Spørgsmaal er kommet frem der; thi naar et saadant Spørgsmaal har faaet en mere almindelig Interesse, saa forekommer det mig ogsaa rigtig, at der fra Lovgivningsmagtens Side træffes Bestemmelser for at imødefomme den almindelige Stemning i saa Henseende. Det har glædet mig ogsaa meget mere, som der hidtil har manglet ikke saa Bestemmelser paa det Gebeet, som omhandles i det foreliggende Lovforslag. Der er imidlertid et Punkt i Samme, som jeg skal tillade mig at omtale med et Par Ord, idet det ikke er mig aldeles klart, hvorledes det skal opfattes. Jeg siger herved til den Forpligtelse, som i §§ 2 og 3 er paalaat Lægerne til at foretage Eighn. Det forekommer mig, at der i disse Paragraffer tilbeels indholdes forskellige Regler, og at den ene af dem modstiger den anden. Det hedder saaledes

i § 2 som den første Regel: „Paa Landet skal Eighn ligeledes foretages af autoriserede Læger, hvor saadanne ere bosiddende; dog skal ingen paa Landet bosat privat Læge være pligtig at foretage Eighn i større Afstand end 1/4 Meil fra hans Bopæl.“ Dette er, som sagt, den første Regel, der gives om dette Forhold. Autoriserede Læger ere jo baade offentlige og private Læger. Redactionen viser noksom, at den private Læge ogsaa er autoriseret Læge, hvad der jo forevrigt ikke kunde være Tvivl om, og som jeg ogsaa kun bemærker med Henhyn til, hvad der kommer senere. Saa følger den næste Regel, der lyder saaledes: „Hvor flere Læger boe paa eet Sted, foretages Eighnet i Reglen af den Læge, som har behandlet den Afdøde i hans sidste Sygdom. Det skal dog itaale den Afdødes Efterladte eller andre rette Vedkommende frit at lade Eighnet foretage af en anden Læge.“ Jeg veed nu ikke, om den Regel, at det i Reglen skal være den Læge, som har behandlet den Afdøde i hans sidste Sygdom, der skal foretage Eighnet, er en Undtagelse fra den nytaavnte første Regel, at ingen paa Landet bosat privat Læge skal være pligtig at foretage Eighn i større Afstand end 1/4 Meil fra hans Bopæl, men den er i alt Fald ikke givet som en bestemt Forpligtelse, thi der staar kun, at Eighnet i Reglen skal foretages af den Læge, der har haft den Afdøde under Behandling. Det er altsaa ikke nogen ligefrem Forpligtelse, der herved er paalaat Lægen; men det er dog heller ikke nogen Ret, der er givet ham, til at foretage Eighnet, thi den Afdødes Efterladte skulle jo kunne tilfalde en anden Læge. Dernæst kommer der følgende Regel: „Har den Afdøde ikke været under Behandling af nogen Læge, eller har denne lovlige Forhindring, paabøder Forpligtelsen til at syne Liget i Kjøbenhavn de ved Sattigvænenet ansatte Districtslæger, i Kjøbstæderne de derboende Stads- eller Districtslæger, paa Landet den paa Stedet boende Districtslæge, dersom en saadan findes, og ellers den af de andre Læger, der dernu kaldes af rette Vedkommende.“ Her er der altsaa kommet en ny almindelig Regel til, hvorefter Forpligtelsen til at foretage Eighnet, naar ingen